

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/66/2020
Identifikačné číslo spisu: 1513246164
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1513246164.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: I. D., nar. X. I. XXXX, bytom L., zastúpeného JUDr. Ladislav Riedl, advokátom, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, o zaplatenie zmenkovej sumy 16 803,20 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3CbZm/468/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2019, č. k. 3CoZm/20/2019-279, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. novembra 2019, č. k. 3CoZm/20/2019-279 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 5. mája 2020, č. k. 3CbZm/468/2014-293 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom 27. novembra 2019, č. k. 3CoZm/20/2019-279 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 15. júla 2019, č. k. 3CbZm/468/2014-251 súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz z 27. júna 2014, č. k. 1Zm/1205/2013-10 v časti zmenkového úroku a v časti náhrady trov konania. Vo výroku, ktorým okresný súd rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný úverovú zmluvu vypísal sám a podával ju ako podnikateľ. Podľa krajského súdu argumentácia žalovaného o tom, že mu žalobca nedal na výber z viacerých možností, a preto musel žiadosť podpísať v postavení podnikateľa, nie je dostatočným argumentom na prijatie záveru, že žalobca mohol vedieť, alebo to mohlo vzbudzovať aspoň dojem, že žalovaný mal úmysel použiť peňažné prostriedky na osobnú spotrebu. Tiež podľa odvolacieho súdu nie je relevantné, na aký účel žalovaný skutočne použil peňažné prostriedky, nakoľko túto skutočnosť už veriteľ nemusel ďalej skúmať.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 4. mája 2020 dovolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby

dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2.1. Namietanú vadu zmätočnosti dovolateľ videl v tom, že krajský súd v rozpore so znením ustanovenia § 455 C. s. p. vedome nerešpektoval právne záväzný právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo37/2017. Žalobca pritom v ďalšom konaní po vydaní predchádzajúceho kasačného uznesenia nepredložil žiadne nové tvrdenie týkajúce sa charakteru vzťahu medzi stranami, preto sa skutkový stav nemohol zmeniť žiadnym spôsobom oproti tomu, z ktorého vychádzal pri svojom rozhodovaní dovolací súd.

2.2. Napriek tomu, že žalobcu zaťažovala dôkazná povinnosť ohľadom preukázania účelu poskytnutia úveru, a že žalovanému bola daná žiadosť pre podnikateľa bez možnosti výberu, sa konajúce súdy skutočnou povahou vzťahu medzi stranami riadne nezaoberali a opätovne rozhodli vo veci arbitrárne. Neaplikovaním noriem ochrany spotrebiteľa došlo podľa dovolateľa k porušeniu rovnosti strán, pretože neakceptovali jeho znevýhodnené a slabšie postavenie voči žalobcovi. K uvedeniu identifikačného čísla v zmluve došlo podľa žalovaného len z dôvodu, že na výzvu obchodného zástupcu žalobcu musel preukázať spôsob svojej obživy. Táto skutočnosť však nemôže sama o sebe preukazovať podnikateľský charakter úveru, pretože ako živnostník by vôbec nemohol získať spotrebiteľský úver. Napriek tejto skutočnosti a napriek predchádzajúcemu rozhodnutiu najvyššieho súdu súdy nižšej inštancie nekriticky vzali na vedomie iba označenie dlžníka v zmluve. V závere dovolania dovolateľ poukázal na znenie ustanovenia § 79 ods. 4 O. s. p., z ktorého vyplýva, že ak nie je dokázané opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas (s poukazom na znenie ustanovenia § 2 ods. 1 v spojení s § 1 písm. a/ zákona č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého došlo k predĺženiu zákonnej lehoty na podanie dovolania do 15. mája 2020) žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

5. Úvodom dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní postupoval procesne nesprávne, keď rozhodoval za účinnosti Civilného sporového poriadku podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (čo vyplýva aj z dôvodov, pre ktoré zrušil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania), hoci predmetnú skutočnosť vytkol dovolací súd krajskému súdu už v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017 (body 16, a 17. odôvodnenia predmetného uznesenia).

5.1. Rovnako tak nesprávny postup krajského súdu vyplýva aj z toho, že pri svojom rozhodovaní nerešpektoval ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (v zmysle článku 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku), konkrétne prezentovanú uznesením najvyššieho súdu z 25. júla 2018, sp. zn. 3Obdo/23/2018, ktoré bolo publikované ako judikát v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2018 pod R 79/2018, ktorého právne vety č. I. a II. znejú nasledovne:

I. Konanie o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, nie je konaním o zmenkovom platobnom rozkaze, a preto sa na neho nevzťahuje použitie Občianskeho súdneho poriadku tak, ako to upravuje prechodné ustanovenie § 471 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

II. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, podané po 30. júni 2016, musí obsahovať náležitosti uvedené v ustanovení § 363 Civilného sporového poriadku a musí sa opierať o odvolacie dôvody upravené v § 365 Civilného sporového poriadku. Odvolací súd je povinný posudzovať prípustnosť podaného odvolania podľa § 355 a nasl. Civilného sporového poriadku a rozhodnutie odvolacieho súdu musí byť vydané v súlade s jednotlivými ustanoveniami Civilného sporového poriadku.

6. Vo vzťahu k namietanej vade zmätočnosti vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu poukazuje na to, že senáty obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu už opakovane dospeli k záveru, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. okrem iného zakladá aj prípad, keď odvolací súd pri svojom rozhodovaní nerešpektuje právne záväzný názor dovolacieho súdu, ktorý vyslovil v konkrétnej veci vo svojom kasačnom uznesení [k tomu vid' uznesenia najvyššieho súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. 2Obdo/13/2017, z 22. marca 2018, sp. zn. 5Obdo/55/2017 a z 25. septembra 2018, sp. zn. 5Obdo/15/2018 (vo všetkých uvedených prípadoch došlo k zrušeniu rozhodnutí odvolacieho senátu Krajského súdu v Bratislave 3Cob pre nerešpektovanie právne záväzného názoru dovolacieho súdu, t. j. toho istého senátu krajského súdu, ktorý rozhodoval aj v predmetnom spore - pozn. dovolacieho súdu)].

6.1. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na uznesenie najvyššieho súdu z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/12/2016, publikované v Zvierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2016 pod R 76/2016 s právnou vetou v znení „postup súdu nižšej inštancie spočívajúci v nerešpektovaní záväzného právneho názoru, vysloveného v zrušujúcom uznesení súdu vyššej inštancie, a to len na základe vlastného uváženia, je neprípustným postupom, ktorý naruša princíp právnej istoty.“

6.2. Vzhľadom na uvedené je úlohou najvyššieho súdu v prebiehajúcom dovolacom konaní predovšetkým vysporiadať sa s tým, či krajský súd v napadnutom rozsudku rešpektoval právne záväzný názor, ktorý najvyšší súd vyslovil v predchádzajúcom rozhodnutí vydanom v predmetnom spore (v uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/3/2017).

7. Najvyšší súd v uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017 uviedol, že „18. Zákomom č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý nadobudol účinnosť dňa 23. decembra 2015 (t. j. v čase pred rozhodovaním odvolacieho súdu), boli novelizované viaceré zákony, vrátane zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového, Občianskeho zákonníka, Občianskeho súdneho poriadku a Exekučného poriadku. Účelom uvedeného zákona bolo zvýšiť ochranu spotrebiteľa v súdnych konaniach pred všeobecnými súdmi. Uvedenou právnou úpravou sa malo zamedziť, aby ďalej dochádzalo zneužitiu právneho inštitútu zmenky proti spotrebiteľom. Týmto zákonom bola zavedená povinnosť súdu skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla z vzťahu so spotrebiteľom, a to v rámci základného konania, ako aj vo vykonávacom (exekučnom) konaní.“

19. Podľa ustanovení § 79 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak ide o žalobu, ktorou sa uplatňuje nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, žalobca je povinný opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu so žalovaným, a ak ide o žalobcu, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov so žalovaným. K žalobe sa pripojí zmenka alebo šek a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva z nich. Ak zmenka alebo šek boli vystavené na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, pripojí sa k žalobe aj táto zmluva.

20. Podľa ustanovenia § 79 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa ustanovenia § 372y ods. 1 O. s. p. v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

22. Podľa ustanovenia § 372y ods. 2 O. s. p. v znení účinnom od 23. decembra 2015, ak bol zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz doručený do dňa účinnosti tohto zákona, súd postupuje podľa doterajších predpisov. Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, ktorý nebol doručený niektorému z odporcov do dňa účinnosti tohto zákona, súd vo vzťahu k tomuto odporcovi zruší a nariadi pojednávanie.

23. Zákomom č. 438/2015 Z. z. bola súdom uložená povinnosť, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom, pričom bola zavedená nová povinnosť pre žalobcu uplatňujúceho nárok zo zmenky predložiť listiny uvedené v ustanovení § 79 ods. 3 O. s. p. za účelom zistenia, či nejde o nedovolenú alebo nezákonné vydanú zmenku. Bez povinnosti žalobcu v súdnom konaní predložiť skutočnosti a dôkazy ohľadne vlastného vzťahu, ako aj bez výslovnej povinnosti súdu ex offio prihliadať na ochranu spotrebiteľa, nie je možné poskytnúť reálnu ochranu spotrebiteľovi. Ustanovením § 79 ods. 4 O. s. p. bola zakotvená vyvrátiteľná domnienka voči žalovanému, ktorý je

fyzickou osobou, že nárok zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia povinnosť preukázať opak (t. j. že sa nejedná o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou) je na žalobcovi, ktorý v konaní uplatňuje nárok zo zmenky.

24. Dovolací súd dáva do pozornosti, že napriek tvrdeniu žalovaného o charaktere jeho právneho vzťahu so žalobcom ako spotrebiteľskom právnom vzťahu, odvolací súd rozhodujúci po nadobudnutí účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., ktorým boli okrem iného novelizované a doplnené jednotlivé ustanovenia O. s. p., v ktorých si žalobca uplatňoval nárok zo zmenky a ktoré sa s poukazom na prechodné ustanovenia § 471 ods. 2 C. s. p. aplikujú aj za účinnosti Civilného sporového poriadku, konal v rozpore s uvedenou kogentnou právnou úpravou, čím neposkytol žalovanému právnu ochranu, ktorú predvídal zákon.

25. Prechodné ustanovenia § 372y ods. 1 O. s. p. sa vzťahuje aj na štádium odvolacieho konania. Z tohto dôvodu bolo povinnosťou odvolacieho súdu postupovať v súlade s ustanovením § 79 ods. 3 O. s. p. a vyzvať žalobcu na doplnenie žalobného návrhu s tým, že pokiaľ žalobca nepreukáže opak, tak podľa ustanovenia § 79 ods. 4 O. s. p. platí, že nárok žalobcu zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, ako to v priebehu konania uvádzal žalovaný. Naznačený postup nevyučovalo ustanovenie § 372y ods. 2 O. s. p., ktoré bolo prijaté v súvislosti so zrušením inštitútu zmenkového platobného rozkazu a šekového platobného rozkazu. Ustanovenie § 372y ods. 2 O. s. p. upravovalo procesný postup súdu vo veciach, v ktorých bol zmenkový alebo šekový platobný rozkaz účinne doručený žalovanému do 22. decembra 2015 a podľa ktorého mal zmenkový súd postupovať v súlade s ustanovením § 175 O. s. p. v znení účinnom do 22. decembra 2015 s odchýlkami, ktoré boli zavedené zákonom č. 438/2015 Z. z. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že táto zákonná povinnosť platí bez ohľadu na koncentračnú zásadu vzťahujúcu sa konanie o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu v zmysle ustanovenia § 175 ods. 4 O. s. p. v znení účinnom do 22. decembra 2015.

26. Dovolací súd zároveň poukazuje na body 1.1. a 1.2. spoločného stanoviska občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu a obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 20. októbra 2015, č. R 93/2015 publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 8/2015, podľa ktorého, ak žalobca ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou, či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offio povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ. Pokiaľ súd nevzhliadne žiadnu nekalosť, či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

27. Účelom vydávania stanovísk najvyšším súdom je v zmysle ustanovenia § 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Spoločné stanovisko občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. R 93/2015 ako prostriedok zabezpečenia jednotného výkladu a jednotného používania zákonov bola pre odvolací súd v čase jeho rozhodovania vo veci, v ktorej bol uplatnený nárok zo zmenky, ipso facto záväzná.

28. Odvolací súd v rozhodovanej veci nevyzval žalobcu na doplnenie žalobného návrhu o náležitosti uvedené v § 79 ods. 3 O. s. p. a v rozpore so zákonnou vyvrátiteľnou domnienkou (§ 79 ods. 4 O. s. p.) skonštatoval, že žalovaný úverovú zmluvu nepodpisoval ako spotrebiteľ. Uvedené konštatovanie odvolacieho súdu okrem toho, že bolo uskutočnené v rozpore s § 79 ods. 4 O. s. p., je aj arbitrárne. Pre posúdenie, či žalovaný je alebo nie je spotrebiteľom a či žalobcom uplatnený nárok je alebo nie je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nepostačuje, že v úverovej zmluve, prípadne v zmenke žalobca ako veriteľ, ktorý jej text vypracoval, uviedol údaje žalovaného zo živnostenského registra (rovnako vid' aj uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2017, sp. zn. 3Obdo/14/2017).

29. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na definíciu pojmu spotrebiteľ v jednotlivých zákonoch účinných v čase vzniku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou. Podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ustanovenia § 2 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti. Podľa ustanovenia § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.

z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

30. V zmysle vyššie uvedených zákonných definícií pojmu spotrebiteľ je zrejmé, že o spotrebiteľa sa nejedná iba v tom prípade, ak fyzická osoba ako dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Inými slovami o spotrebiteľský vzťah nejde, ak bol úver poskytnutý veriteľom fyzickej osobe ako dlžníkovi na účely jeho podnikateľskej činnosti. Uvedená skutočnosť však v rozhodovanej veci z obsahu súdneho spisu v čase rozhodovania dovolacieho súdu nevyplýva. Aj z tohto dôvodu považuje dovolací súd záver odvolacieho súdu, že žalovaný úverovú zmluvu nepodpísal ako spotrebiteľ, za arbitrárny a neodôvodnený.

8. Dovolací súd v súvislosti s posudzovaním charakteru vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom v spore, v ktorom bol uplatnený nárok zo zmenky, poukazuje aj na ďalšie zrušujúce rozhodnutia vydané v obchodných sporoch (v sporoch, v ktorých ako žalobca vystupovala obchodná spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.), a to na uznesenia z 25. apríla 2017, sp. zn. 3Obdo/14/2017 a z 27. augusta 2019, sp. zn. 4Obdo/61/2018, ktoré sú aplikovateľné aj na rozhodovaný spor.

8.1. V uznesení z 25. apríla 2017, sp. zn. 3Obdo/14/2017 najvyšší súd uviedol nasledovné závery:

22. Vlastné odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu tvorí len veta, že žalovaná zmenka nepodpísala ako spotrebiteľka, ak by tomu aj tak bolo, nebolo dôvodu, aby veriteľovi poskytovala údaje zo živnostenského registra. Uvedené tvrdenie zároveň vyhodnotil dovolací súd ako arbitrárne, nakoľko žiadnym spôsobom nevyplýva z vykonaného dokazovania a ani zo žiadnej z listín tvoriacich obsah súdneho spisu. Údaje žalovanej sú v úverovej zmluve ako formulárovej zmluve vypracovanej žalobcom uvedené v predtlačenej podobe, preto nemožno bez ďalšieho uzavrieť, že údaje zo živnostenského registra poskytla žalobcovi žalovaná. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že údaje uvedené v živnostenskom registri sú verejne prístupné a žalobca sa k nim mohol dostať aj iným spôsobom, ako ich poskytnutím žalovanou.

23. Arbitrárnosť rozsudku odvolacieho súdu je zvýraznená tým, že postupoval v rozpore s právnou úpravou platnou a účinnou v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Odvolací súd pritom tento svoj postup v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil.

32. Zákomom č. 438/2015 Z. z. bola súdom uložená povinnosť skúmať, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom, pričom bola zavedená nová povinnosť pre žalobcu uplatňujúceho nárok zo zmenky predložiť listiny uvedené v ustanovení § 79 ods. 3 O. s. p. za účelom zistenia, či nejde o nedovolanú alebo nezákonne vydanú zmenku. Bez povinnosti žalobcu v súdnom konaní predložiť skutočnosti a dôkazy ohľadne vlastného vzťahu, ako aj bez výslovnej povinnosti súdu ex offio prihliadať na ochranu spotrebiteľa, nie je možné poskytnúť reálnu ochranu spotrebiteľovi. Ustanovením § 79 ods. 4 O. s. p. bola zakotvená vyvrátená domnienka voči žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, že nárok zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia povinnosť preukázať opak (t. j. že sa nejedná o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou) je na žalobcovi, ktorý v konaní uplatňuje nárok zo zmenky.

35. Dovolací súd naznačeným spôsobom nepostupoval a v rozpore so zákonnou vyvrátenou domnienkou (§ 79 ods. 4 O. s. p.) skonštatoval, že žalovaná úverovú zmluvu nepodpisovala ako spotrebiteľka. Uvedené konštatovanie odvolacieho súdu okrem toho, že bolo uskutočnené v rozpore s § 79 ods. 4 O. s. p., je aj arbitrárne. Pre posúdenie, či žalovaná je alebo nie spotrebiteľkou a či žalobcom uplatnený nárok je alebo nie je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nepostačuje, že v úverovej zmluve žalobca ako veriteľ, ktorý jej text vypracoval, uviedol údaje žalovanej zo živnostenského registra.

37. V zmysle vyššie uvedených zákonných definícií pojmu spotrebiteľ je zrejmé, že o spotrebiteľa sa nejedná iba v tom prípade, ak fyzická osoba ako dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Inými slovami o spotrebiteľský vzťah nejde, ak bol úver poskytnutý veriteľom fyzickej osobe ako dlžníkovi na účely jeho podnikateľskej činnosti. Uvedená skutočnosť však v rozhodovanej veci z obsahu súdneho spisu v čase rozhodovania dovolacieho súdu nevyplýva. Aj z tohto dôvodu považuje dovolací súd záver odvolacieho súdu, že žalovaná zmenku nepodpísala ako spotrebiteľka, za arbitrárny a ničím neodôvodnený.

8.2. V uznesení z 27. augusta 2019, sp. zn. 4Obdo/61/2018 najvyšší súd dospel k záveru, že:

„23. Konajúce súdy uvedenú právnu úpravu nerešpektovali a mali za preukázané, že nárok zo zmenky nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, a to v priamom rozpore s ustanovením § 79 ods. 4 O. s. p. Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ani prostredníctvom zmluvy o úvere, ktorej posúdenie je pritom nevyhnutné na to, aby konajúci súd mohol uzavrieť, či nárok uplatňovaný zo zmenky súvisí so spotrebiteľskou zmluvou alebo s ňou nesúvisí. Zmluva o úvere bola predložená až v priebehu dovolacieho konania, a to žalovaným. Aj napriek koncentračnej zásade vzťahujúcej sa na konanie o zmenkovom platobnom rozkaze a námietkam, proti nemu uplatneným, bolo povinnosťou súdu, vyplývajúcou mu zo zákona (§ 79 ods. 4 O. s. p.) - prihliadnuc na skutočnosť, že žalovaným je fyzická osoba - vychádzať z vyvrátiteľnej právnej domnienky, že záväzok žalovaného zo zmenky vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Preukázanie opaku potom zaťažovalo žalobcu.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, konali svojvoľne, v rozpore s kogentnou právnu úpravou, v dôsledku čoho žalovanému nebola poskytnutá právna ochrana, ktorá bola cieľom prijatia citovaných ustanovení do procesnej úpravy. Rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, preto vykazujú znaky arbitrárnosti.

25. Súdy nižších inštancií navyiac nerešpektovali zákonnú povinnosť vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby o náležitosti v zmysle § 79 ods. 3 O. s. p. Pre samotné posúdenie, či je žalovaný spotrebiteľom a či žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, nepostačuje len uvedenie jeho identifikačných údajov zo živnostenského registra (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo37/2017 z 11. januára 2018 a sp. zn. 3Obdo/14/2017 z 25. apríla 2017). Dovolací súd zdôrazňuje, že v uvedenom prípade išlo zjavne o formulárový typ zmluvy, vopred vyplnený žalobcom a rovnako zmenka bola predvyplnená žalobcom. Právna úprava nelimituje fyzickú osobu, ktorá disponuje živnostenským oprávneným, aby vstupovala do právnych vzťahov aj v postavení spotrebiteľa v prípade, ak nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Skutočnosť, že by žalovaný vstupoval do úverového vzťahu, z ktorého je pohľadávka žalobcu zabezpečená zmenkou uplatnenou v tomto konaní, v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti, z obsahu spisu nevyplýva a uvedená skutočnosť nebola ani predmetom dokazovania. Rozhodnutie odvolacieho súdu preto nedáva odpoveď na všetky relevantné skutkové a právne otázky, čo má za následok jeho nepreskúmateľnosť.“

9. Súdy nižšej inštancie v konaní po vydaní kasačného uznesenia z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017 vo svojich rozhodnutiach dospeli k záveru, že medzi stranami nebolo sporné, že príčinným vzťahom zmenky je zmluva o revolvingovom úvere, ktorú žalobca v postavení veriteľa uzavrel so žalovaným ako dlžníkom. V záhlaví zmluvy je žalovaný označený ako podnikateľ - živnostník, označený IČO-m a sídlom. Podpísaným zmluvy potvrdil, že úver mu žalobca poskytol na výkon jeho podnikateľskej činnosti a na tento účel ho teda od žalobcu prijal. Zmluvu o revolvingovom úvere uzavreli dvaja podnikatelia v súvislosti s ich podnikateľskou činnosťou. Súd (myslené súd prvej inštancie - pozn. dovolacieho súdu) uznal, že skutočnosť, že je žalovaný v zmluve o revolvingovom úvere označený ako podnikateľ, sama o sebe nevyklučuje možnosť, aby v tomto vzťahu mal postavenie spotrebiteľa. Stať by sa tak mohlo, v prípade, ak by bol úver určený pre jeho osobnú potrebu. Ochrany ako spotrebiteľ by sa však mohol domáhať len vtedy, ak by žalobca zo všetkých okolností vedel alebo musel vedieť, že skutočným účelom úveru je osobná potreba žalovaného. Okresný súd tiež uviedol, že z dôkazov, ktoré mal k dispozícii, nevyplývalo, že žalovaný pri dojednávaní úveru a uzatváraní zmluvy svojim správaním u žalobcu ako druhého účastníka zmluvy vzbudzoval dojem, že nekoná na podnikateľské účely, ale že úver žiada na súkromné účely. Uzavretiu zmluvy predchádzala žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru s tým, že sa malo jednať o PROFI úver, pričom k žiadosti pripojil živnostenský list, daňové priznanie a bol v žiadosti identifikovaný ako podnikateľ. Ak žalovaný svojim správaním u žalobcu ako druhého účastníka zmluvy oprávneného vzbudzoval dojem, že koná na podnikateľské účely, nemôže sa dovolávať ochrany ako spotrebiteľ. Bolo teda na žalovanom, aby v konaní preukázal, že sa nejedná o úver na podnikateľskú činnosť, ale že ide o spotrebiteľský úver a finančné prostriedky mienil použiť a použil ich na osobnú spotrebu a nie na podnikateľské účely, a že žalobca v čase uzavretia zmluvy o tejto skutočnosti mal vedomosť.

10. Dovolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o dovolaní žalovaného môže vychádzať len z obsahu súdneho spisu. V tejto súvislosti dáva do pozornosti, že obsah súdneho spisu netvorí podklad pre vyššie citované závery. V súdnom spise sa nachádza len zmluva o úvere, ktorú predložil žalovaný a nie žalobca.

Žiadne iné súdmi nižšej inštancie tvrdené doklady [ako žiadosť o poskytnutie úveru, živnostenský list a daňové priznanie (v súdnom spise sa na č. l. 59 a nasl. nachádza daňové priznanie z 18. marca 2014, ktoré žalovaný predložil k žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkoch a následne na č. l. 108 a nasl. Centru právnej pomoci v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci, a nie daňové priznanie, ktoré by malo súvisieť s uzavretím úverovej zmluvy)] - ktoré bol povinný v spore predložiť žalobca s poukazom na znenie ustanovenia § 79 ods. 3 v spojení s § 372y ods. 1 O. s. p. - sa v súdnom spise nenachádzajú. V súdnom spise predloženom najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní sa nenachádza žiadna žiadosť o poskytnutie úveru [hoci ju žalobca mal predložiť na pojednávaní uskutočnenom dňa 24. júna 2019 (viď zápisnica o pojednávaní na č. l. 249 a 250 súdneho spisu), v súdnom spise je založené len čiastočné späťvzatie žaloby z 21. júna 2019 (na č. l. 250a súdneho spisu)]. Z obsahu súdneho spisu, ktorý má k dispozícii dovolací súd, vyplýva, že žalobca predložil v predmetnom spore len originál zmenky a žiaden iné listiny, ktoré bol povinný v súvislosti s právnym vzťahom medzi ním a žalovaným s poukazom na znenie ustanovenia § 79 ods. 3 v spojení s § 372y ods. 1 O. s. p. predložiť. V predmetnom spore tak podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo k žiadnej zmene v skutkovom stave oproti skutkovému stavu, z ktorého vychádzal senát 3 O pri vydaní uznesenia z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017, ako to v dovolaní uviedol žalovaný.

10.1. Vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k žiadnej zmene v skutkovom stave, sú naďalej plne aplikovateľné všetky závery, ktoré vyslovil dovolací súd v uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017, a súdy nižšej inštancie bol povinné pri svojom rozhodovaní z nich vychádzať. Konajúce súdy však v naznačenom smere nepostupoval a napriek povinnosti vyplývajúcej im z jasného a nepochybného znenia ustanovenia § 455 C. s. p. rozhodli v rozpore s právne záväzným názorom, ktorý vyslovil senát 3 O v uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017.

10.2. Skutočnosť, že krajský súd (a v zásade ani okresný súd) nepostupoval pri svojom rozhodovaní v súlade s právne záväzným názorom dovolacieho súdu vyplývajúcim z uznesenia z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017, vyplýva z nasledujúcich skutočností:

11. Konajúce súdy opätovne pri svojom rozhodovaní vychádzali prednostne z toho, ako bol žalovaný označený v žalobcom pripravenej úverovej zmluve (ako fyzická osoba - podnikateľ), a z tohto dôvodu vyhodnotili vzťah medzi stranami sporu ako podnikateľský (a nie ako spotrebiteľský vzťah).

11.1. V tejto súvislosti opätovne dovolací súd zvyrazňuje, že pre posúdenie, či žalovaný je alebo nie je spotrebiteľom a či žalobcom uplatnený nárok je alebo nie je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nepostačuje, že v úverovej zmluve, prípadne v zmenke žalobca ako veriteľ, ktorý jej text vypracoval, uviedol údaje žalovaného zo živnostenského registra (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017, bod 28. odôvodnenia; z 25. apríla 2017, sp. zn. 3Obdo/14/2017, bod 37. odôvodnenia a z 27. augusta 2019, sp. zn. 4Obdo/61/2018, bod 25. odôvodnenie).

11.2. Žiadne iné doklady (dôkazy) okrem úverovej zmluvy predloženej žalovaným, z ktorých mal vyplývať charakter vzťahu medzi stranami sporu ako vzťahu podnikateľského. Preto dovolací súd považuje konštatovanie krajského súdu, v zmysle ktorého mal žalobca predložiť žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru, z ktorej malo vyplývať postavenie žalovaného ako podnikateľa, ako arbitrárne, keďže je v rozpore s obsahom súdneho spisu, ktorý má k dispozícii dovolací súd (a ktorý mal dispozíciu aj krajský súd).

11.3. Taktiež dovolací súd poukazuje na to, že odvolací súd v rozpore s obsahom súdneho spisu a v rozpore s predchádzajúcim kasačným uznesením z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017 (v odkaze aj na uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2017, sp. zn. 3Obdo/14/2017) skonštatoval, že žalovaný úverovú zmluvu vypísal sám a že ju podával ako podnikateľ. Naopak je zrejmé, že úverovú zmluvu vypracoval žalobca ako veriteľ, keďže údaje žalovaného (vrátane údajov verejne dostupných zo živnostenského registra) sú v texte formuláru zmluvy predtlačené samotným žalobcom, preto je naopak jasné, že tieto údaje v úverovej zmluve nemohol uviesť žalovaný.

12. Taktiež súdy nižšej inštancie odignorovali znenie § 79 ods. 3 a 4 O. s. p., na ktoré odkázal dovolací súd už v uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo /37/2017, hoci boli povinné ich v spore aplikovať, ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 191/ 1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej len „ZZŠ“), ako aj závery vyplývajúce zo spoločného stanoviska občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu a

obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. 93/2015, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

12.1. Z ustanovenia § 79 ods. 3 O. s. p. vyplynula povinnosť žalobcu ako veriteľa opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu so žalovaným, a ak ide o žalobcu, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, opísať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov so žalovaným. K žalobe sa pripojí zmenka alebo šek a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva z nich. Ak zmenka alebo šek boli vystavené na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, pripojí sa k žalobe aj táto zmluva.

12.2. Na ustanovenie § 79 ods. 3 O. s. p. nadväzuje odsek 4, v ktorom bola upravená vyvrátiteľná domnienka, že pokiaľ žalobca nepreukáže opak, platí, že nárok zo zmenky proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Uvedené znamená, že pokiaľ žalobca v spore nepreukázal opak, vznikol jeho nárok zo zmeny proti fyzickej osobe zo spotrebiteľskej zmluvy, a v takom prípade je v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 ZZŠ povinnosťou súdov ex offio aplikovať právne predpisy zakotvujúce ochranu spotrebiteľa.

12.3. Napriek uvedenému však v rozhodovanom spore (hoci sa žalovaný výslovne domáha aplikácie ustanovení upravujúcich ochranu spotrebiteľa - pozn. dovolacieho súdu) konajúce súdy nepostupovali v súlade s predmetnou vyvrátiteľnou domnienkou, na ktorú poukázal dovolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, naopak v priamom rozpore s ňou skonštatovali, že žalovaný v spore nepreukázal, že úverovú zmluvu zabezpečenú zmenkou (nárok z ktorej si žalobca uplatnil) neuzavrel v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej činnosti, ale na osobné účely.

12.4. V zmysle zákonnej úpravy bolo totiž na žalobcov, aby predložil všetky doklady preukazujúce, že právny vzťah medzi stranami sporu zabezpečený zmenkou bol vzťahom podnikateľským, v opačnom prípade sa má za to, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako fyzickou osobou je vzťahom spotrebiteľským, a v takom prípade bolo povinnosťou súdov aplikovať právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Tu len na doplnenie dovolací súd uvádza, že samotné tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný mal požiadať o úver ako podnikateľ, predmetnú zákonnú povinnosť žalobcu nenahrádza.

12.5. Keďže odvolací súd v dovolaní napadnutom rozsudku nerešpektoval právne záväzný názor, ktorý vyslovil dovolací súd v uznesení z 11. januára 2018, sp. zn. 3Obdo/37/2017, a zároveň postupoval v rozpore s vyvrátiteľnou zákonnou domnienkou o charaktere vzťahu medzi stranami sporu, vyhodnotil vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu jeho rozhodnutie ako arbitrárne a preto neutržateľné.

13. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že konanie pred súdmi odvolacím súdom je poznačené vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keďže nerešpektoval právne záväzný názor dovolacieho súdu vyjadrený v jeho skoršom zrušujúcom uznesení. Jediným možným prostriedkom nápravy porušenia uvedených práv žalovaného uznesení. Jediným možným prostriedkom nápravy porušenia uvedených práv žalovaného odvolacím súdom je tak zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ktoré už bude zodpovedať požiadavkám spravodlivého súdneho procesu.

14. Záverom k nerešpektovaniu právne záväzného názoru vysloveného súdom vyššej inštancie v jeho zrušujúcom rozhodnutí bez zmeny v skutkovom stave, alebo bez zmeny judikatúry súdom nižšej inštancie dovolací súd uvádza, že takýto postup je v rozpore s princípom nápravnej istoty, ako aj v rozpore s právnou úpravou. Už vo vyššie uvedenom uznesení z 25. apríla 2018, sp. zn. 2Obdo/13/2017 najvyšší súd (osobitne senátu krajského súdu 3Cob) uviedol, že:

„46. Dovolací súd zdôrazňuje, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy, napr. PL. ÚS 36/95), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. To znamená okrem iného aj to, že každý adresát právnej normy sa môže dôvodne spoliehať na to, že všeobecný súd nielenže bude platné právo aplikovať, ale i nato, že bude rešpektovať právny názor, ktorým je viazaný, ak mu takúto povinnosť ukladá zákon. Opačný prístup už sám osobe predstavuje porušenie základného práva na súdnu ochranu, ako aj práva na spravodlivý proces.

47. Ani nezávislosť sudcov všeobecných súdom pri ich rozhodovaní podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákona o sudcoch a prísediacich“) nie je absolútna a bez akýchkoľvek hraníc a podmienok. Keby sa nezávislosť chápala tak, že sudca môže rozhodnúť hocijako, viedlo by to k svojvôli, pretože v takom prípade by sudca sám tvoril právo podľa svojich predstáv a vystupoval by ako zákonodarca. V právnom štáte to nemôže takto vysvetľovať. Tomu nasvedčuje aj samotný text vyššie citovaného ustanovenia, v zmysle ktorého sudca musí rozhodovať v súlade so zákonom. Ak musí sudca rozhodovať v súlade so zákonom, potom je povinný rešpektovať i zákonom stanovené hranice pre jeho rozhodovanie. Takouto hranicou stanoveniu zákonom je aj povinnosť rešpektovať zásah do obsahového rozhodovania zo strany iného súdu, ak takéto obmedzenie vyplýva zo zákona.

48. V tomto prípade bola takýmto zákonným ustanovením ustanovenie § 455 C. s. p., ktoré jednoznačne ustanovuje, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, odvolací súd je viazaný právnym názorom dovolacieho súdu.

49. Takáto povinnosť vyplýva aj z ustanovenia § 2 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého za podmienok ustanovených osobitnými predpismi, ktorým je napríklad Civilný súdny poriadok je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil je napríklad Civilný súdny poriadok, je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.“

14.1. Predmetné závery sú pritom plne aplikovateľné aj na aktuálne rozhodovaný spor.

15. Keďže konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p., najvyšší súd žalovaným napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 C. s. p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 C. s. p.).

15.1. Dovolací súd zrušil aj uznesenie súdu prvej inštancie z 5. mája 2020, č. k. 3CbZm/468/2014-293 o trovách konania, keďže v tomto prípade alebo viazaný rozsahom dovolania. Výdanie rozhodnutia o trovách konania je jednostranne závislé od vydania existencie právoplatného odvolacieho rozhodnutia vo veci samej. Zrušením rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej tak uznesenie okresného súdu stratilo svoj podklad.

16. V ďalšom konaní je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 C. s. p.).

16.1. Uvedené znamená, že odvolací súd je povinný opätovne prejednať odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu a vo veci meritórne rozhodnúť s poukazom na znenie ustanovenia § 390 C. s. p., pričom pri prejednaní odvolania bude jeho povinnosťou postupovať podľa jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku (k tomu vid' body 5 a 5.1. vyššie) a zároveň vychádzať z toho, že nárok zo zmenky uplatnený žalobcom v predmetnom spore vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou (keďže zo súdneho spisu nevyplýva opak, ako to vyplýva z bodov 10., 10.1. a 11.2. vyššie), čo okrem iného znamená, že krajský súd bude povinný prihliadnúť na procesnú obranu žalovaného a na spor aplikovať právne predpisy upravujúce ochranu spotrebiteľa.

17. V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd znova aj o trovách pôvodného konania (prvoinštančného aj odvolacieho konania), ako aj o trovách dovolacieho konania (tohto a aj predchádzajúceho dovolacieho konania vedeného na najvyššom súde pod sp. zn. 3Obdo/37/2017) [§ 453 ods. 3 C. s. p.].

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.